

Золоті луги
Ведуть у небокрай
І сумно навкруги,
Тополя, тополя похилилася.
Там старі батьки
Заплакані стоять,
Прощати було їм сина,
А він героєм став.
Молодий юнак,
Молодий козак.

Там, біля тополі калина росте,
Мамині очі чекають тебе.
Сива у розпачі плаче,
Сина все чекає,
Та в Бога вже його душа.
Мам, я в бою за волю пішов в далечінь,
За правду і долю нових поколінь,
За тих, хто у морі далеко.
І крилами лелеки повернуться живі.

Тихо на дворі,
І тільки чути як,
Як матері слова
Летіли, летіли в ніч до козака.
Бачиш, сину мій,
Свічка не згаса,
Довіку буде вже горіти,
Горітиме вона.
Молодий юнак,
Молодий козак.

Там, біля тополі калина росте (...)

Рік вже проминув,
Прийшла нова весна,
А спокою в душі не було,
Не було, ну і вже нема.
Там батько змучений
Сам торує шлях,
По ньому мав іти син його,
А його вже нема.
Молодий юнак,
Молодий козак.

Там, біля тополі калина росте (...)